

Sygnatura akt I C 32/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Pietrzyk

Protokolant: Agnieszka Hadała

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2018r. w K.

sprawy z powództwa G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej T. K. na rzecz strony powodowej G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 390,26 zł (trzysta dziewięćdziesiąt 26/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 345,64 zł od dnia 19.04.2016 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 44,62 zł od dnia 19.04.2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej T. K. na rzecz strony powodowej G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 167,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 32/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej T. K. kwoty 390,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 345,64 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 44,62 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazała, że pozwana zawarła z (...) S.A. w W. na preferencyjnych warunkach umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której się nie wywiązała, w związku z czym została wezwana do zapłaty za usługi oraz zapłaty opłaty wyrównawczej zgodnie z notą obciążeniową i wystawioną fakturą. Strona powodowa wskazała, że umową przelewu wierzytelności z 28.12.2015 r. nabyła od pierwotnego wierzyciela wymaganą wierzytelność.

Pozwana T. K. na rozprawie wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia. Wskazała również, że sprawa o roszczenie będące przedmiotem niniejszego pozwu została pozytywnie dla niej zakończona przez Sąd w Katowicach, jednak wyrzuciła wszelką korespondencję z uwagi na upływ czasu. Wskazała, że firma (...) utrudniała jej rozwiązanie umowy oraz nie świadczyła usług, do których była zobowiązana.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2013 r. T. K., ustnie, w trakcie rozmowy telefonicznej, przedłużyła umowę z (...) S.A. w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym Internetu. Umowę zawarto na okres 24 miesięcy rozliczeniowych, obowiązywała od dnia 01.11.2013 r. i objęta była promocją „Na Czasie dla Abonentów”.

Dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 23.03.2011 r. k.42-43 wraz z warunkami umowy k. 44-45, potwierdzenie zmiany warunków umowy k. 41, potwierdzenie zawarcia umowy z 11.06.2008 r. k. 52-53.

Regulamin Świadczenia Usług przez (...) S.A. przewidywał w § 7 pkt 2, że każda ze stron może wypowiedzieć umowę ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym dokonane zostało wypowiedzenie, przy czym za dzień wypowiedzenia przyjmuje się dzień wpływu wypowiedzenia do operatora. Według warunków promocji w przypadku rozwiązania umowy zawartej lub przedłużonej na czas określony, przez abonenta, przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta lub przedłużona, abonent zostanie obciążony opłatą wyrównawczą. Zgodnie ze szczegółowymi warunkami promocji „Na czasie dla Abonentów” opłata wyrównawcza nie może przekroczyć sumy przyznanych rabatów i jest naliczana proporcjonalnie do okresu, jaki pozostał do końca trwania umowy, przy czym maksymalna kwota jaka może być naliczona wynosi w przypadku usługi internetowej - 500 zł.

Dowód: regulamin operatora k. 62-64, szczegółowe warunki promocji „Na czasie dla Abonentów” k. 54-61.

Pismem, doręczonym operatorowi w dniu 2 czerwca 2014 r., powódka rozwiązała umowę w zakresie korzystania z usługi telefonicznej. T. K. otrzymała informację zwrotną o wyłączeniu usługi telefonicznej w dniu 31.07.2014 r. z zachowaniem okresu wypowiedzenia oraz o naliczaniu co miesiąc opłaty 30 zł brutto za utrzymanie łącza w przypadku usługi internetowej.

Dowód: pismo powódki k.67, pismo operatora k.68.

Pismem doręczonym (...) S.A. w W. w dniu 29.08.2014 r. powódka wypowiedziała umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie usługi internetowej i usługa ta została wyłączona w dniu 30 września 2014 r. Pismem z dnia 11.09.2014 r. T. K. została poinformowana o powyższym oraz o tym, że (...) S. A. dysponuje nagraniem rozmowy z dnia 20 września 2013 r., potwierdzającym prawidłowe przedstawienie przez pracownika oferty, na którą pozwana wyraziła zgodę, a także o tym, że nagranie tej rozmowy zostało jej udostępnione za pośrednictwem serwisu (...).

Dowód: pismo powódki k. 69, pismo operatora k.71.

(...) S.A. w W. wystawiła powódce fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 95,64 zł (za świadczenie usług w okresie 01-31.08.2014 r. oraz za Internet i usługi dodatkowe we wrześniu 2014 r.) z terminem płatności do 16.09.2014 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 250 zł (z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi) z terminem płatności do 17.10.2014 r.

Dowód: faktura nr (...) k. 37-38, faktura nr (...) k.39-40.

Wierzytelność wobec T. K. wynikając ze wskazanych wyżej faktur, w dniu 28 grudnia 2015 r. została w drodze umowy sprzedaży, nabyta przez stronę powodową.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 76-79 wraz z wyciągiem z załącznika nr 1 do umowy k.81-83.

Pozew o zapłatę przeciwko T. K. został wniesiony do sądu w dniu 19.04.2016 r.

Dowód: akta sprawy Nc-e645425/16 k. 1-11

Sąd zważył co następuje:

Swoje rozstrzygnięcie sąd oparł na zgromadzonych w toku postępowania dowodach z dokumentów, w szczególności na potwierdzeniu zawarcia umowy, regulaminach usług, wystawionych fakturach VAT oraz wymienianych pismach reklamacyjnych.

Z akt sprawy ponad wszelką wątpliwość wynika, że powódka korzystała przez okres co najmniej kilku lat z usług telekomunikacyjnych (...) S.A. w W.. Roszczenie pozwu dotyczy umowy zawartej z powódką ustnie (podczas rozmowy telefonicznej), która miała obowiązywać od dnia 1 listopada 2013 r. przez okres 24 miesięcy. Umowa objęta została promocją, której warunki były T. K. znane. Regulamin promocji przewidywał w punkcie 7.3 naliczenie opłaty wyrównawczej w przypadku przedwczesnego wypowiedzenia umowy przez abonenta. Regulacja taka jest zgodna z przepisem art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne. Wobec abonenta korzystającego z ulgi, wysokość opłaty wyrównawczej nie może przekroczyć wartości ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Wskutek wypowiedzenia przez T. K. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych doręczonego operatorowi w dniu 29 sierpnia 2014 r., umowa, zgodnie z § 7 pkt 2 Regulaminu Świadczenia Usług przez (...) S.A., przestała obowiązywać w dniu 31.10.2015 roku. (...) S.A. w W. zasadnie obciążyła powódkę obowiązkiem zapłaty kwot wynikających z wystawionych faktur na kwoty 95,64 zł i 250 zł. Pierwsza z kwot obejmowała opłaty za usługi w okresie wypowiedzenia nieuiszczone przez powódkę, a druga – opłatę wyrównawczą za ulgę. Zobowiązań tych T. K. dotychczas nie uregulowała.

T. K. powoływała się w postępowaniu reklamacyjnym na przerwy w świadczeniu usług oraz na wyłączenie usługi (...) przed czasem, to jest już w dniu 10.08.2014 r. (pismo k. 73). Należy zwrócić uwagę, że wyłączenie usługi (...) podniosła ona jednak dopiero w piśmie z dnia 02.02.2015 r., natomiast w piśmie z dnia 25.08.2014 r. (k. 6), kierowanym do (...) S. A. w K., pozwana zarzucała wyłącznei „ciągłe przerywanie w działaniu łącza”. Operator w pismach z 20.05.2013 r. k. 66, 23.07.2014 r. k. 68, 12.02.2015 r. k. 74 informował powódkę, że zgłoszenia zweryfikowano i nie stwierdzono awarii - usługi działały prawidłowo również w dniu 10.08.2014 r., zaś dezaktywacja Internetu została dokonana z dniem 30.09.2014 r. Należy wskazać, że powódka w żaden sposób nie wykazała w postępowaniu sądowym okoliczności podnoszonych w powołanych pismach, tym samym okoliczności te pozostają nieudowodnione i nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do zgłoszonych przez powódkę na rozprawie zarzutów, należy w pierwszej kolejności podnieść, że zebrane dowody nie wskazują, aby T. K. spełniła świadczenie objęte niniejszym pozwem. Powódka powołuje się na postępowanie prowadzone prawdopodobnie przez Sąd w Katowicach oraz na zagubienie wszelkich dokumentów związanych z tą sprawą, jednak nie wskazuje (czy choćby nawet nie uprawdopodobnia), iż takie postępowanie w rzeczywistości było kiedykolwiek prowadzone. Okoliczności te należy, wobec ich niewykazania, uznać za gołosłowne. Przypuszczalnie powódka miała na myśli elektroniczne postępowanie upominawcze przed Sądem Rejonowym w Lublinie – Zachód w L. zakończone przekazaniem sprawy do tut. Sądu w następstwie złożonego przez nią sprzeciwu.

Drugim zarzutem wymagającym omówienia jest podniesiony zarzut przedawnienia. Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych uregulowana została w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z ugruntowanym poglądem orzecznictwa (por. uchwała Sądu Najwyższego z 7 maja 2009 r., sygn. III CZP 20/09) do umowy tej nie stosuje się dwuletnich terminów przedawnienia przewidzianych dla umów zlecenia (art. 750 w zw. z art. 751 k.c.), lecz znajdują zastosowanie ogólne dyrektywy wyartykułowane w przepisie art. 118 k.c. Zgodnie z tym ostatnim przepisem, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. Zważywszy, że wymagalność pierwszego roszczenia (na kwotę 95,64 zł) nastąpiła 16 września 2014 r., a pozew został wniesiony 20.04.2016 r. wobec tego nie upłynął trzyletni okres terminu przedawnienia roszczenia. W tych warunkach zarzut powódki okazał się być bezzasadny.

Wobec skutecznego nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela wobec T. K., prawidłowego wyliczenia od należności głównej odsetek za opóźnienie w kwocie 44,62 zł oraz wniesienia pozwu w dniu 19.04.2016 r., Sąd w całości uwzględnił żądanie strony powodowej wyrażone w pozwie, w tym dotyczące zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 19.04.2016 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku wydano w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty strony powodowej składają się kwota 30 zł opłaty sądowej, kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 120 zł zastępstwa procesowego (§2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., Dz.U.2015.1804).